

Martyna Milewska

Działdowo, woj. ciechanowskie

Informator Archeologiczny : badania 15, 216-217

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

badania 1979 r. / odsłonięto relikty drewnianych pali. Wydaje się, że jest to dalszy fragment mostu, na którego ślady natrafiono w sezonie 1979.

Badania w tym rejonie będą kontynuowane.

W wykopie zlokalizowanym na północ, od przedbramia odsłonięto czytelny układ drewnianych kołków, bitych pionowo, stanowiących umocnienie brzegu fosy. W roku przyszłym przewidziane są badania w celu uchwycenia zewnętrznego brzegu fosy oraz uzyskania pełnego przekroju stratygraficznego.

Wydobyto bardzo dużą ilość masowego materiału zabytkowego - ponad 50 tysięcy fragmentów. Dominują ułamki naczyń ceramicznych i fragmenty kości zwierzęcych. Na oddzielną uwagę zasługuje buława wykonana z gliny, starannie wypalona w atmosferze redukcyjnej, nosząca ślady użytkowania.

Materiały zabytkowe do momentu zakończenia opracowania znajdują się w PAK P.K.Z. w Warszawie.

CZERSK, gm. Góra Kalwaria
woj. warszawskie
Stanowisko "Wzgórze Zamkowe"

patrz
wczesne średniowiecze

DZIAŁDOWO
woj. ciechanowskie

PP Pracownia Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział w Warszawie

Badania prowadziła mgr Martyna Milewska. Finansował WKZ w Ciechanowie. Pierwszy sezon badań, Zamek średniowieczny /od początku XIV wieku/.

Celem zaplanowanych na kilka sezonów badań, jest rozpoznanie umocnień zewnętrznych zamku /parchamu i fosy/ oraz systemu komunikacyjnego z podzamczem.

Prace wykopaliskowe na podzamczu powinny dostarczyć danych do pierwotnego rozplanowania, ufortyfikowania i zabudowy wewnętrznej. Wnętrze zamku, jego dziedziniec, rozpoznane już były archeologicznie w roku 1958 przez prof. dr. hab. Aleksandra Gardawskiego.

Wykopem o wymiarach 13 x 4 m przecięto podłużnie wjazd, znajdujący się po zachodniej stronie zamku. Odsłonięto dwa filary mostu, wzniesione na fundamentach kamiennych 2-metrowej wysokości. Sadowiono je w calcu na skłonie sztucznie nadsypanego wzgórza. Górne partie

filarów 2 m szerokości murowane były z cegiel i zachowały się jedynie do wysokości kilku warstw. Rozstęp pomiędzy ścianą zamku, a pierwszym i następnym filarem wynosił kolejno 3,2 oraz 3,6 m. Drugi filar mostu stanowił również oparcie dla późniejszego ceglanego parchamu, biegnącego w odległości 8,5 m wzdłuż muru obronnego zamku. Sadowiono go na fundamencie kamiennym, dostawionym do filara. Górna partia parchamu, ceglana, nastawiona była na zniszczoną koronę filara.

W tym samym wykopie odsłonięto również fundament zachodniego muru obronnego zamku. Wzniesiono go w wykopie wąskoprzestrzennym częściowo szalowanym drewnem, z kamieni narzutowych w układzie pasmowym. Stopa fundamentu sadowiona była w calcu.

Wypełnisko wykopu, o kubaturze około 150 m³, stanowiły zalegające na calcu grube warstwy gliny tworzące sztuczny nasyp wzgórza zamkowego, użytkowe warstwy późnośredniowieczne i nowożytnie oraz warstwy niwelacyjne obecnego wjazdu na zamek.

Eksploatacja wykopu dostarczyła powyżej 6,5 tysiąca znalezisk ruchomych, w tym znaczną liczbę fragmentów naczyń glinianych, szklanych oraz kości zwierzęcych. Ponadto w niewielkiej liczbie wydobyto przedmioty żelazne, kafle, fajki pińkowe, oprawki sztućców. Wszystkie te znaleziska pochodzą z okresu od XIV do XIX wieku.

Kolejny wykop, o wymiarach 6 x 3 m, założono przy szczytowej, południowej ścianie Domu Dużego. Stanowi on pierwszy etap realizacji generalnego przekroju przez dostępną dla badań część podzamcza. Odsłonięto kamienny fundament Domu Dużego, sadowiony w calcu, na szerokiej ławie kamiennej. Stwierdzono, iż na całej przestrzeni wykopu zalegają do calca piaszczyste warstwy nasypowe. Nieliczne znaleziska fragmentów naczyń glinianych, szklanych oraz kafli płytowych wskazują, iż obecny układ terenu na badanym odcinku powstał w okresie nowożytnym.

Materiały zabytkowe i dokumentacja badań znajdują się w PAK PP PKZ O/Warszawa.

Badania będą kontynuowane.

ELBLĄG
Stare Miasto

patrz
wczesne średniowiecze

ELBLĄG
Zamek

PP Pracownie Konserwacji
Zabytków
Pracownia Archeologiczno-
Konserwatorska
Oddział w Gdańsku